

Bunkers van kunstgras: de nieuwe standaard?

Durabunker maakt bunkerranden van gerecyclede kunstgrasmatten

Oprichter Rhydian Lewis timmert sinds 2014 aan de weg met zijn Britse bedrijf Durabunker. De Durabunker ligt inmiddels in zestien landen: van Australië tot Noord-Amerika en door heel Europa. Lewis hoopt binnenkort ook Nederland aan dat lijstje te kunnen toevoegen.

Auteur: Nino Stuivenberg

De geschiedenis van de synthetische bunkers gaat terug tot 2011, toen Lewis en Richard Allen het voormalige Envirobunker oprichtten. Lewis vertelt over het ontstaan van het idee. 'Ik was *chairman of greens* bij mijn lokale golfclub, toen ik een oud kunstgrasveld van een plaatselijke school aangeboden kreeg. Wij hebben dat aanbod geaccepteerd en zijn het materiaal direct gaan gebruiken voor wandelpaden, buggypaden en het afwerken van bunkers. Daar is het idee ontstaan om met datzelfde materiaal de bunkerranden te bekleden.

We hebben toen besloten om het eens uit te proberen en waren eigenlijk meteen enthousiast. Zo is destijds het product ontstaan zoals we dat nu kennen: de Durabunker.' Lewis en Allen waren in het begin dus samen werkzaam bij Envirobunker,

maar inmiddels zijn hun wegen gesplitst. Lewis is twee jaar geleden onder zijn eigen naam 'Durabunker' verder gegaan, terwijl Allen de bunkers tegenwoordig als 'Ecobunker' verhandelt. Twee verschillende bedrijven dus, die in principe precies hetzelfde systeem verkopen. Ecobunker heeft drie jaar geleden al eens een bunker bij GC de Scherpenbergh neergelegd; Durabunker wacht nog op de eerste Nederlandse baan.

Prijskaartje

Het idee van Durabunker komt van de beroemde Engelse *revetted* bunkers: bunkers die zijn opgebouwd door het opstapelen van graszoden. De randen zijn afgewerkt met gerecyclede hockeykunstgrasmatten. 'Durabunkers zijn voor 100%

Rhydian Lewis

3 min. leestijd

ACHTERGROND

Bunker op GC De Scherpenbergh

Durabunker op Royal Antwerp GC

gemaakt van gerecycled kunstgras', vertelt Lewis over de samenstelling. 'We hebben het product vanaf het prototype doorontwikkeld, waardoor het materiaal nu wat anders in elkaar zit dan toen we begonnen. Zo hopen we meer stabiliteit en een langere levensduur te bereiken. Het kunstgras wordt compleet met infill aangebracht om een sterke rand te krijgen.' Aan het aanbrengen van een Durabunker hangt echter wel een prijskaartje, geeft Lewis toe. 'Er is een vooraf te betalen bedrag, dat hoger ligt dan dat van een normale bunker. Dat bespaar je echter weer op de onderhoudskosten: die zijn een stuk lager. Het is namelijk niet nodig om te maaien of snoeien en de bunker hoeft in

principe niet tussentijds gerepareerd te worden. De meeste clubs waarmee wij werken, verdienen de investering binnen drie tot vijf jaar terug.'

Weinig onderhoud

De levensduur van de Durabunker wordt door het bedrijf op meer dan twintig jaar geschat. Lewis: 'We hebben onderzoek dat aantoont dat het meer dan tweehonderd jaar duurt voordat de materialen beginnen af te breken. Je hoeft ook geen water te gebruiken en er zijn geen pesticiden nodig.' De vermindering van het onderhoud is volgens Lewis echter de voornaamste reden waarom greenkeepers zouden moeten overstappen op Durabunker.

'Door het kunstgras heb je nagenoeg geen onderhoud. Het is misschien een enkele keer nodig om het natuurgras langs de rand van de bunker bij te knippen. Ook horen we weleens van clubs dat ze overmatig mos moeten weghalen of met wat begroeiing in de bunker zelf te maken hebben, maar dan heb je het over één à twee keer per jaar. Ik durf te beweren dat iedere greenkeeper die dit product gebruikt, zal zeggen dat hij er veel tijd mee bespaart. Daardoor hoeven de greenkeepers minder aandacht te besteden aan de bunkers, die in feite niet meer zijn dan een *hazard* in het spel. Greenkeepers hebben dan meer tijd voor het onderhoud van de belangrijke delen van de baan, waar echt op gespeeld wordt.'

Maar is dat in de praktijk ook echt zo? Emiel Geerdink, sinds 2009 greenkeeper op GC De Scherpenbergh, kan het weten. Op de Scherpenbergh ligt sinds 2013 namelijk een Ecobunker, de tegenhanger van de Durabunker, die in principe als systeem hetzelfde is. Geerdink: 'In het verleden hebben wij bunkers van echte graszoden aangelegd, maar die waren na vijf jaar al verrot. Daarom hebben we in 2013 besloten om te investeren in een bunker met kunstgras. We zijn met één bunker begonnen, maar inmiddels hebben we er al vijf liggen. Alle bunkers die de komende jaren vervangen moeten worden, gaan over op kunstgras.' Geerdink is enthousiast over de bunker: 'Wij zien inderdaad dat er minder onderhoud nodig is. Af en toe groeit er onkruid in de randen en groeit er mos op, maar dat laatste vinden we eigenlijk alleen maar mooi, omdat de bunker zo een natuurlijke uitstraling heeft. Van afstand zie je niet dat het kunststof is.' Geerdink geeft toe dat de overstap naar kunstgras een flinke investering is, maar hij zou het toch aanraden. 'De bunkers hebben een levensduur van twintig jaar; dat is vier keer zo lang als normaal. Door de levensduur verdien je dat geld dus weer terug. En ook de onderhoudskosten zijn lager.' Voorlopig is De Scherpenbergh nog de enige baan in Nederland met dit type bunker, maar daar heeft Geerdink wel een verklaring voor. 'Het systeem is in Nederland nog niet erg bekend. Het is een Engels idee, dat hier tot nu toe nog niet veel gepromoot is. Ik verwacht echter dat we in de toekomst steeds meer van deze bunkers zullen zien.'

Be social

Scan of ga naar:

www.Greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-6369